

Jubilantům SURu

Na louce SURu mnoho květů září,
ať duben je anebo listopad,
a každý z nich je jedinečnou tváří,
z nich každý má svůj vlastní prstoklad.

Každý je jiný, a přec k sobě patří,
jak do mozaiky její kamínky.
Jednoho rodu sestry jsou a bratři.
Společné mají mnohé vzpomínky.

Co sami nezažili, to znají z podání,
jež jde až k praotcům.
To z jejich nadání
vyrostl SURu dům.

Myslíme na otce,
co na nás hledí z nebe,
když z kopce do kopce
jdeme a když nás zebe.

Vzpomenout můžem dnes na Junga, na Adlera
a jako by tu s námi byl i velký Sigmund Freud
To cítí SURu syn a jeho každá dcera,
ať kamkoli nás nese drsný proud.

Vždyť toto poselství, kterému rozumět,
jež přišlo branou SURu,
nás učí znáti svět,
v něm absolvovat túru.

Ze svého podpalubí
jsme stihli vyložit,
čím nerado se chlubí,
co nazývá se Id,

co Rubeš na sousoší
ztvárňuje v představě.
Voní to po rozkoši,
od které váhavě

cvičenec hlavu zvedá
s Urbanem k nebi hvězd,
kde každý svoji hledá,
aby jej mohla vést.

Z jiskření těchto pólů
rodí se realita,
když z nebe spadne dolů
osoba neumytá

a ocitne se v blátě.
Pokolikáté znovu?
Tvůj terapeut zná Tě
a ty pak k jeho slovu

ztišíš své výkyvy
a najdeš těžiště.
Staneš se trpělivý,
vrátíš se na hřiště.

Spočineš ve svém jádru,
kde tvoje Já má byt.
Podoben jsi pak kvádru
a dále můžeš žít

nejenom ve svém kruhu,
pro druhé darem být
a jiným dávat vzpruhu,
dokázat dát i vzít.

To parketa je Skály,
tohleto dal nám on
a tento odkaz stálý
stojí za všechen shon.

Vy, milí jubilanti,
od stovky k čtyřicíti,
jste toho praktikanti.
Nám radostí je býti

na jedné lodi s vámi.
Dnes přejeme vám zdraví.
Vám, pánové a dámy,
jen samé dobré zprávy.

Ať brzy po covidu,
po jeho pandemii,
není už ani vidu!
Ať dá vám energii

co nejdřív vakcína.
Co bylo, je za námi,
znovu se začíná.
A dobré buď vždy s námi!

Jaroslav Šturma, 9. 4. 2021